

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"כ 47291-11-24 מדינת ישראל נ' פורטנוי ואח'

לפני כבוד השופט מוחמד עלי

מדינת ישראל

המאשימה:

נגד

- הנאשמים בתיק תפ"כ 47291-11-24:
1. לאוניד פורטנוי
  2. תמיר שניידר
  3. בוריס טיקמן
  4. שלמה סמיון ויסמן
  5. מיכאל רוזנפלד
  6. ארקדי כצלסון (עניינו הסתיים)
  7. אברהם דראושה (עניינו הסתיים)

- הנאשמים בתיק תפ"כ 47356-11-24:
1. אחמד שתיוי
  2. אברהם אדוט
  3. גריגורי איצקוביץ

החלטה

1. לפניי שתי בקשות שהגישו הנאשמים: הבקשה הראשונה, אותה ביקשו הצדדים לראות כעתירה לגילוי ראיה חסויה בשל חיסיון לטובת הציבור, בהתאם לסעיף 45(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: **פקודת הראיות**). עניינה של הבקשה בטענת הנאשמים להשלכות נטענות של השימוש ברוגלה שהפעילה המשטרה לטענתם במהלך חקירת הפרשיות. הבקשה השנייה הנה בקשה לקבלת חומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **חסד"פ**), ואשר עוסקת במיון שיחות שנקלטו מעמדות האזנת סתר.

2. הבקשות מתייחסות הן להליך זה והן להליך נוסף שנדון בפני כב' השופט ז' אריאלי (תפ"כ 47356-11-24). כתבי אישום בשני ההליכים הוגשו בחודש נובמבר 2024 במסגרת מספר פרשיות שבמרכזן עבירות על טוהר המידות. בכתבי האישום מיוחסות לנאשמים עבירות של מרמה והפרת אמונים; לקיחת שוחד; בקשת שוחד; תיווך לשוחד; עשיית פעולה ברכוש אסור לפי חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 ופעולות מרמה במזיד להתחמק ממס לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

3. הסנגורים בשני התיקים הסכימו לקיים את הדיון לפניי על אף שהנני המותב שדן בתיק העיקרי באחד ההליכים. על כן ועל דעתו של כב' השופט ז' אריאלי קיימתי דיון בבקשות ביחס לשני ההליכים.

4. ביום 30.4.2026 התקיים דיון בבקשות בו שמעתי את טענות הצדדים. כמו כן, באותו מועד קיימתי דיון במעמד ב"כ המאשימה בלבד ובעלי תפקיד רלוונטיים במשטרת ישראל. ביום 4.5.2026 קיימתי דיון נוסף בנוכחות ב"כ המאשימה לשם קבלת הבהרות והשלמות לגבי הבקשה השנייה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"כ 47291-11-24 מדינת ישראל נ' פורטנוי ואח'

הבקשה בעניין השלכות השימוש ברוגלה

5. במוקד הבקשה טענות שהעלו הסנגורים לגבי הפעלת מערכת לביצוע האזנות סתר לתקשורת בין מחשבים (להלן: **התוכנה**), בעקבותיו התקבלו תוצרים שלטענתם חורגים מגבולות הצו. איני רואה להרחיב בסוגיה שנדונה רבות ופרטיה היו מושא דוח מקיף (ראו דוח הצוות לבדיקת האזנות סתר לתקשורת בין מחשבים, אוגוסט 2022 (להלן: **הדוח**)).

עמדת הצדדים

6. הנאשמים סבורים כי קיים חשש שהמאשימה עשתה שימוש בלתי חוקי בתוכנה עובר לפרוץ החקירה הגלויה ביום 15.2.2021. עיקר טענתם של הנאשמים כי השימוש שנעשה על ידי היחידה החוקרת היווה מקור למידע מודיעיני שעל בסיסו הוצאו שלא כדין ובאופן פסול צווים להאזנות סתר, שבאמצעותם הושגו ראיות שלא כדין שבהם נעשה שימוש. הנאשמים הוסיפו ופירטו כי הם פנו למאשימה במספר הזדמנויות וביקשו לברר את מקור המידע המודיעיני בו נעשה שימוש לשיטתם, ואולם המאשימה לא הציגה עמדה קוהרנטית ועקבית, ועמדתה באשר לכשירותן של הראיות לא הייתה ברורה. הנאשמים סבורים כי עצם העובדה כי המאשימה לא שללה את השימוש ברוגלה באופן מפורש, מעיד על כך שאכן נעשה שימוש בה. נטען כי הפעולות שבוצעו על ידי היחידה החוקרת, כפי שהסנגורים סבורים שנעשו, פסולות משום שבמסגרתן מידע פסול הפך לידיעה מודיעינית, ועל בסיס זאת נתקבלו צווים פסולים, שבאמצעותם הושגו ראיות שלא כדין. הנאשמים הוסיפו וטענו כי עמדת המאשימה בתיק זה ביחס לשימוש בתוכנה, שונה מהעמדה שהוצגה בתיקים אחרים, בהם נפסלו ראיות שהושגו באמצעות צווים שניתנו על סמך מידע מודיעיני שהושג ממקור פסול. כמו כן, נטען כי גישת המאשימה לא עולה בקנה אחד עם עמדתם של גורמים בכירים ביחס לפסילת ראיות שהושגו שלא כדין, ובכלל זה לא נעשתה בדיקה פרטנית בנוגע לשימוש ברוגלה בפרשיות מושא ההליך. זאת ועוד, הנאשמים טוענים כי עתרו לבג"ץ להורות לפרקליטות לבצע את הבדיקה הרלוונטית בחקירה שמתנהלת נגדם (בג"ץ 7081/23), ובעקבות הערות בית המשפט כי טענות הצדדים שמורות להם בהליך העיקרי, חזרו בהם מהעתירה, כך שלא הייתה דחיה של טענותיהם. על בסיס דברים אלו, ביקשו הנאשמים כי המאשימה תערוך בירור עובדתי אל מול צוות החקירה ותגיש הצהרה חתומה, בה תפרט אילו ראיות שנאספו בתיק הושגו בעקבות השימוש האסור בתוכנה, וכן תפרט את עמדתה ביחס לכשירותן.

7. בפתח הדברים ציינה המאשימה כי יש לראות את הבקשה כבקשה להסרת חיסיון וכי לגופם של דברים יש לדחות את הבקשה. המאשימה פירטה את השתלשלות הדברים בנוגע לסוגיית השימוש בתוכנה שעלתה כבר בהליכי השימוע, וציינה כי לאחר הגשת כתבי האישום פנו אליה חלק מן הסנגורים וביקשו לברר אם במסגרת התיק נעשה שימוש בתוכנה, זאת בעקבות הנחיית פרקליט

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"כ 47291-11-24 מדינת ישראל נ' פורטנוי ואח'

המדינה שגובשה בעקבות הדוח, אשר כלל התייחסות לחריגות באיסוף המידע. בהמשך לכך הודיעה המאשימה לסנגורים על ממצאי בדיקה שנערכה, במסגרתה נשלל שימוש במידע שהיה אגור בטלפון הסלולרי של אחד הנאשמים. עוד הזכירה המאשימה את העתירה שהוגשה על ידי חלק מן הנאשמים בה טענות כי הליך השימוע נפגע על רקע טענותיהם בעניין השימוש ברוגלה ותוצאת העתירה. המאשימה הוסיפה וטענה כי הוצאה תעודת חיסיון לטובת הציבור לפי סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: **פקודת הראיות**), אך נמסרה להגנה פרפרזה. לטענת המאשימה, הפירוט שהועבר עד כה להגנה, לפיו "המידע הנוסף לא שימש בדרך כלשהי להפקת ראיה כלשהי במסגרת תיק החקירה הפלילית", מספק. כמו כן טוענת המאשימה כי טענות הנאשמים לא מקימות עילה להתערבות שיפוטית. המאשימה סבורה כי המידע המבוקש אינו ראיה מרכזית בתיק לצורך קביעת חפות או אשמה, ואין במידע כדי להועיל להגנת מי מהנאשמים. המאשימה הוסיפה כי בנסיבות אלו לא מתקיים אחד החריגים לגילוי ראיה לפי סעיף 45 ו-46(א) לפקודת הראיות. לצד זאת קיים אינטרס ציבורי משמעותי באי חשיפת המידע החסוי מושא העתירה.

8. ביום 30.4.2026 התקיים דיון במעמד הצדדים בו חזרו הצדדים על טענותיהם וחידדו את טיעוניהם, ולהלן אציג את טיעוני הסנגורים במקובץ ללא הבחנה. הסנגורים היו בעמדה אחת עם המאשימה כי יש להתייחס אל הבקשה כבקשה להסרת חיסיון. הסנגורים טענו כי לגישתם, זו הפעם הראשונה בה הם מקבלים אישור לכך שנעשה שימוש ברוגלה בעניינו של הנאשם פורטנוי, אך יש להבהיר באופן ברור שלא נעשה שימוש נגד נאשמים אחרים. הסנגורים העלו מספר תהיות באשר למקור המידע המודיעיני הידוע להם וביקשו כי בית המשפט יערוך בירור מה נעשה בחומרים שהושגו באמצעות התוכנה, מה הבקרה שנעשתה בעניין זה וכן מה הוצג בדיון במסגרת הוצאת הצו.

המאשימה טענה כי למן הליכי השימוע ידוע לסנגורים כי נעשה שימוש בצו אחד של תקשורת בין מחשבים שניתן לתקופה מצומצמת וכן כי שום מידע לא הועבר לצוות החקירה. עוד ציינה המאשימה כי "החומרים שהופקו היו בידי המפיק, לא בידי צוות החקירה" וכי המידע הנוסף "לא שימש בדרך כשליה להפקת ראיה כלשהי במסגרת החקירה". המאשימה הדגישה כי לא נעשה שימוש נוסף בתוכנה לגבי אף אחד מהנאשמים, מלבד פורטנוי.

דיון והכרעה

9. אחר שעיינתי בבקשה ובתגובה וכן שמעתי את טענות הצדדים ואת דברי נציגי המשטרה בדיון שהתקיים במעמד צד אחד, הגעתי למסקנה שדין הבקשה להידחות.

10. בפתח הדברים יצוין כי מקובלת עליי עמדת הצדדים כי יש לראות בבקשה כבקשה להסרת חיסיון ועל כן יש לבחון אותה בהתאם לכללים הנהוגים לגבי בקשה להסרת חיסיון. סעיף 45(א)

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"כ 47291-11-24 מדינת ישראל נ' פורטנווי ואח'

לפקודת הראיות מסדיר את החיסיון הנועד לשמירה על אינטרסים ציבוריים חשובים. משהוצאה תעודת חיסיון, חוסה הראיה תחת חיסיון שפועלו בכך שאין אדם חייב למסור את אותה ראיה ובית המשפט לא יקבלה. עם זאת, לבית המשפט סמכות להורות על הסרת החיסיון כולו או חלקו לפי עתירה שתוגש לו. הכללים הנוגעים להסרת החיסיון נדונו בהרחבה בפסיקת בית המשפט העליון ועל כן אין צורך להרחיב (ראו בין היתר: ב"ש 838/84 ליבני נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(3) 729 (1984); ע"פ 889/96 מאזריב נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(1) 433 (1997); ע"פ 4765/98 אבו סעדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(1) 832 (1999); ע"פ 3676/14 מדינת ישראל נ' פקיה (21.8.2014)).

סעיף 45 לפקודת הראיות קובע שתי נוסחאות – האחת נוגעת למצבים בהם הראיה חיונית להגנת הנאשם, והשנייה למצבים בהם הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית הצדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה. מקום שמדובר בראיה חיונית, על בית המשפט להורות על חשיפתה ללא התחשבות באינטרסים אחרים. ואולם, מקום בו הראיה יכולה להועיל לנאשם, על בית המשפט לאזן בין האינטרסים הנוגדים – האינטרס העומד בבסיס החיסיון אל מול התרומה האפשרית להגנת הנאשם. בבוא בית המשפט לדון בעתירה עליו לשקול בין היתר "את הקשר שבין החומר החסוי לגדר המחלוקת בין בעלי הדין, בשים לב לגרסת ההגנה, את הקשר שבין החומר החסוי לראיות הגלויות וחומר חסוי אחר בתיק, ואת קבילות החומר החסוי ומשקלו הצפוי אם יוגש כראיה במשפט" (סעי' 46א) לפקודת הראיות; ראו מיני רבים: בש"פ 3921/19 חלף נ' מדינת ישראל (4.7.2019)).

11. כפי שעלה בדיון, החיסיון הרלוונטי לבקשה בעניין השימוש בתוכנה, פורט בסעיף 2 לתעודת החיסיון, בה צוין כי החיסיון חל על חומר החקירה שסומן י.ק. 121, "לרבות פעולות החקירה המתועדות בו ותוצריהן, ולרבות השיטות והאמצעים ששימשו את המשטרה לצורך ביצוע פעולותיה, למעט תמצית החומר המתועדת במסמך המסומן פ.י.ק. 121". המסמך האחרון הוא פרפרזה שנמסרה לסנגורים, שכוללת מידע לפיו בעקבות צו האזנת סתר שניתן לתקופה מוגבלת שצוינה, ביצעה המערכת "פעולות מסויימות, הכוללות... גם קבלת מס' פרטי מידע נוספים שהיו אגורים בטלפון הסלולרי של [הנאשם פורטנווי] וכי מידע זה לא הועבר לצוות החקירה".

12. עוד בהליכי השימוע עלתה סוגיית השימוש בתוכנה והשלכותיה על תיק זה ולסוגיה זו ניתנה התייחסות ברורה מטעם המאשימה. מהתיאור שניתן על ידי המאשימה, ביום 24.9.2020 ניתן צו להאזנת סתר לתקשורת בין מחשבים בין התאריכים 24.9.2020 עד 5.11.2020 וזאת בנוגע לנאשם פורטנווי בלבד. במהלך הדיון שהתקיים לפני הבהירה המאשימה בצורה ברורה שאינה משתמעת לשתי פנים כי מלבד כלפי הנאשם פורטנווי, לא נעשה שימוש בתוכנה לגבי אף אחד מהנאשמים. ב"כ המאשימה ציינה עוד כי הדברים נבדקו בשנת 2023 וכן לקראת הגשת כתב האישום בשנת 2024 ונבדקו שוב לקראת הדיון. על בסיס בדיקות אלו הצהירה המאשימה כי "לא נעשה שימוש נוסף בתוכנה הזאת לגבי אף אחד [מהנאשמים] האחרים" (עמ' 203, ש' 30-31 לפרוטוקול מיום

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"כ 47291-11-24 מדינת ישראל נ' פורטנוי ואח'

30.4.2026). יתרה מכך, עוד בהליכי השימוע הבהירה המאשימה כי השימוש בתוכנה הניב "פרטי מידע נוספים שהיו אגורים בטלפון הסלולרי של [הנאשם פורטנוי]", ואולם, "מידע נוסף זה לא הועבר לצוות החקירה". הדברים מצאו ביטוי במכתב שנשלח לסנגורים ביום 24.9.2020 (נספח ג' לתגובת המאשימה).

13. מצב הדברים הוא אפוא כי השימוש בתוכנה היה מוגבל, נעשה בה שימוש בעניינו של הנאשם פורטנוי בלבד ולא לגבי יתר הנאשמים וכי במסגרת הצו התקבלו "פרטי מידע נוספים שהיו אגורים בטלפון הסלולרי של הנאשם פורטנוי" (להלן: המידע החורג). חשוב מכך, המאשימה הצהירה כי מידע זה לא הועבר לצוות החקירה, עם כל המשתמע מכך.

14. במהלך הדיון במעמד צד אחד שהתקיים ביום 30.4.2024 הציגו נציגי המשטרה וכן ב"כ המאשימה פרטים נרחבים באשר לתוכן המידע החורג והאופן בו התקבל, וכן פרטים באשר לתהליכי עבודה, שיטות ואמצעים הקשורים בתוכנה. יודגש כי הפרטים הוצגו על ידי בעלי תפקידים מגוונים ביחידות הרלוונטיות, שבקאותם במטריה ניכרת, וסופק הסבר מפורט לבית המשפט שתועד בפרוטוקול.

15. ניתן לציין ארבע מסקנות עיקריות שלעמדתני יש בהן מענה לבקשת הסנגורים. ראשית, קיימים תימוכין לטענות המאשימה כי רק ביחס לנאשם פורטנוי נעשה שימוש בתוכנה, בעקבות צו שהוצא כדיון, והתקבל אותו מידע חורג בשל השימוש בתוכנה, בעוד שלגבי יתר הנאשמים לא נעשה שימוש בתוכנה. שנית, הדברים שהוצגו הן בדיון הגלוי והן בדיון במעמד צד אחד תומכים במסקנה כי המידע החורג לא הועבר לצוות החקירה וכי התקיימו מנגנונים שלא איפשרו גלישת המידע לצוות החקירה. שלישית, אשר לתוכן המידע החורג, עיון בתוכן המידע מגלה בבירור כי אין המדובר במידע רלוונטי כלל להגנת הנאשם ואף לא מתקרב לאזור הרלוונטיות. רביעית, אין ולא יכולה להיות תרומה כלשהי להגנת הנאשם, בהסרת החיסיון הן ביחס לתוכן המידע החורג והן ביחס לשיטות ולאמצעים עליהם חולשת תעודת החיסיון. נוסח האיזון המתבקשת תומכת בבירור במסקנה זו.

16. לפיכך, אני סבור כי הפרפרזה והצהרות המאשימה שנמסרו במסגרת הליכי השימוע ובמהלך הדיון הגלוי יש בהם כדי לספק וכאמור עולות בקנה אחד עם מה שהוצג במסגרת הדיון שהתקיים במעמד צד אחד. בנסיבות אלו, אני מחליט לדחות את הבקשה.

שיחות שנקלטו בעמדות האזנת סתר

17. בקשתם הנוספת של הנאשמים נוגעת למיון השיחות שנקלטו בעמדות האזנת הסתר והיא מכוונת לשיחות שהוגדרו "נוגעות" וחסויות.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"כ 47291-11-24 מדינת ישראל נ' פורטנוי ואח'

18. לשלמות התמונה יצוין כי הסנגורים הגישו בקשה קודמת שכללה גם בקשה בעניין האזנות הסתר. ביום 22.2.2026 התקיים דיון בבקשה ולאור הערותי חזרו בהם הסנגורים מהבקשה בכפוף לקבלת הבהרות מהמאשימה לגבי האזנות שסווגו חסויות וכן תוך שמירת זכותם להגיש "בקשות פרטניות יותר לגבי שיחות מסוימות או מקבץ שיחות או חיתוך כזה או אחר בעתיד". ביום 26.2.2026 הגישה המאשימה את ההבהרות הנדרשות בהן צוין כי בעמדות שמספרן 306891-2020, 311712-2020, 311139-2020, 316081-2020, השיחות החסויות הן שיחות אשר חסויות על פי דין (חסיונות מקצועיים, כגון שיחות עם עו"ד רופא וכו'). עוד צוין כי ביחס לעמדה 306891-2020 חלק מאותן שיחות חסויות נערכו בין הנאשם פורטנוי לבין עו"ד סטניסלב רוזנפלד, שנחקר בתור חשוד בפרשה (להלן: עו"ד רוזנפלד).

טענות הצדדים

19. בבקשה דנן טענו הנאשמים כי יש להעביר לידי ההגנה מספר שיחות שפורטו על ידם ממספר עמדות האזנה שסווגו כ"נוגעות". לחילופין, ביקשו כי בית המשפט יאזין לשיחות ויבחן אותם בעצמו. נטען כי הבקשה מתייחסת לשיחות בין מעורבים או ששמו של אחד המעורבים מוזכר בשיחה וכי בחלק מן השיחות עולה כי קיים קשר מסוים לעבירות מושא האישום. עוד נטען כי אין המדובר בשיחות טכניות בלבד ואין המדובר בשיחות שעליהן מוטל חיסיון. הנאשמים טענו עוד כי קיים קושי להציג תשתית לבקשתם על בסיס התקצירים, ואף טענו כי שיקולים כלכליים נעוצים במיון השיחות כאמור. לעניין השיחות שסווגו חסויות נטען כי לא ברור האם מבין שיחות אלו קיימות שיחות בין המעורבים ובמידה וישנן, יש להעבירם להגנה.

20. המאשימה סבורה שיש לדחות את הבקשה. לטענתה, העובדה כי חלק מהשיחות הן בין מעורבים לא הופכת את השיחות לרלוונטיות ויש לבחון את הדברים בזיקה לכתב האישום ובתרומתן להגנת הנאשם. צוין כי השיחות הן בענייני שגרת עבודה ואינן רלוונטיות. נוסף לכך נטען כי חלק מהשיחות המבוקשות אינן בין מעורבים ולא הוזכר בהן שם אחד מהמעורבים, מה שעלול לעורר חשש לפגיעה בפרטיות ואינטרסים ציבוריים נוספים. המאשימה הוסיפה וטענה כי בקשת הנאשמים לבחון את השיחות על ידי בית המשפט מטילה נטל כבד על בית המשפט וחותרת תחת הסיווג שנעשה על ידה. נטען כי הנאשמים לא הראו טעם מספיק ולא ביססו את טענתם כי מדובר בשיחות חיוניות ומועילות להגנה והסתפקו בטענות כלליות, וכי טענתם לא עולה בקנה אחד עם חזקת התקינות המנהלית. לבסוף, נטען כי במסגרת ההליך השקיעה המאשימה משאבים רבים, למעלה מ-3,000 שיחות סווגו כרלוונטיות, לגבי חלקן נדרש תרגום, כך שאין לקבל את הטענה כי טעמים כלכליים עומדים בבסיס שיקוליה. אשר לשיחות החסויות, נטען כי המדובר בבקשה כוללת ולא מנומקת. דרישת ההנמקה נדרשת ביתר שאת, כך נטען, נוכח פוטנציאל הפגיעה בפרטיות ובאינטרסים ציבוריים חשובים עליהם חל הניסיון.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"כ 47291-11-24 מדינת ישראל נ' פורטנוי ואח'

21. הדיון שהתקיים ביום 30.4.2026 על שני חלקיו, הגלוי והחסוי, התייחס גם לבקשה זו. ביום 4.5.2026 קיימתי דיון נוסף במעמד ב"כ המאשימה בו קיבלתי הבהרות נוספת והאזנתי למספר שיחות.

דיון והכרעה

22. בכפוף להעברת פרטים כללים באשר לשיחות החסויות וכן להעברת שיחה אחת שסווגה "נוגעת", הגעתי למסקנה שיש לדחות את הבקשה.

23. עסקינן בבקשה לקבלת חומר חקירה לפי סעיף 74 לחסד"פ, שמתמקדת בשיחות שנקלטו בהאזנות סתר. כידוע, שיחות שנקלטו בהאזנות סתר עשויות ליפול לאחת משלוש קטגוריות – הראשונה, שיחות "רלוונטיות"; שיחות אלו מהוות "חומר חקירה" וככאלה הן מתומללות ומועברות להגנה. הקטגוריה השנייה, הן השיחות ה"נוגעות"; לשיחות אלו יש נגיעה לסוגיה הנחקרת אך הרלוונטיות שלהן רחוקה ביותר או לא קיימת; שיחות אלו לא מתומללות אך להגנה מועבר "תקציר" שכולל פרטיים כלליים הכוללים מועד השיחה, זהות הדוברים ונושא השיחה. הקטגוריה השלישית כוללת שיחות שאין להן כל קשר עם נושא החקירה, שיחות אלו לא מתומללות, לא מתוקצרות ואין להגנה כל זכות לעיין בהן (בש"פ 2043/05 מדינת ישראל נ' זאבי (15.9.2005), בש"פ 3488/17 ג'רושי נ' מדינת ישראל (22.6.2017)).

24. לנאשם אין זכות לקבל את כל השיחות שנקלטו בעמדות ההאזנה (בש"פ 7064/08 מדינת ישראל נ' ברקו (13.8.2009) (להלן: עניין ברקו), אלא תוצרי האזנות הסתר בכפוף למיון האמור, כלומר השיחות הרלוונטיות ותקציר השיחות הנוגעות. זאת ועוד, ההגנה אינה רשאית לבצע בעצמה את סיווג השיחות, שכן נפסק כי "הגישה, לפיה יש להעביר לידי הנאשם מלוא הראיות, לרבות האזנות סתר, על מנת שפעולת מיון החומר תיעשה על ידו – דינה להידחות" (בש"פ 10205/09 פלוני נ' מדינת ישראל (26.1.2010)).

25. מלאכת מיון החומר שנאסף בתיק החקירה מסורה בידי המשטרה והפרקליטות. הנחת היסוד כי גורמים אלה מבצעים את מלאכתם נאמנה ובאופן מקצועי ונטול פניות, ומשכך בשלב זה של קביעת היקף חומר החקירה יש לסמוך על המיון שנערך על ידי הפרקליטות (ברקו, פסקה 23). להגנה נתונה כמובן הזכות לעתור לבית המשפט בבקשה לעיון בחומר שלא נמסר לה ושלטענתה היא זכאית לקבלו, בהתאם לסעיף 74(ב) לחסד"פ. בשל כך שמדובר בחומר שלא הוצג להגנה ובשל חשיבות זכות העיון, המבקש לעיין בשיחות שלא הוגדרו רלוונטיות, כלומר לשנות את המיון, לא צריך לעמוד בפני דרישות מכבידות. עם זאת, נדרש ממנו לפרט מדוע לדעתו מדובר בחומר בעל ערך

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"כ 47291-11-24 מדינת ישראל נ' פורטנוי ואח'

להגנת הנאשם, זאת כדי למנוע מה שהוגדר "מסע דיג חסר תוחלת" (עניין ברקו, פסקה 23). יוער בנקודה זו כי אכן כטענת הנאשמים, יכולת להציג את טעמים לבקשתם מוגבל, ועל כן הנטל המוטל עליהם לא כבד, עם זאת הצגת הנימוקים אינה צריכה להיעשות אך ורק על בסיס התקצירים אלא מתוך ראייה אינטגרטיבית של כלל חומר החקירה ובכלל זה מידע שיתקבל מהנאשמים במסגרת קביעת קוו ההגנה.

26. בחינת בקשת הנאשמים בראי העקרונות והכללים עליהם עמדנו לעיל, מלמד כי דין הבקשה בעניין הראיות "הנוגעות" להידחות, למט לגבי שיחה אחת אותה נזכיר בהמשך.

27. בפתח הדברים ייאמר כי יש לדחות מכל וכל את בקשתם של הנאשמים במסגרתה הם מבקשים כי בית המשפט יאזין לכל השיחות כדי לבחון את טענותיהם באשר לרלוונטיות לקו ההגנה. יוער כי חלק מן הנאשמים לא פירטו את קו ההגנה שלהם, דבר שיוצר קושי של ממש. חשוב מכך, המהלך אותו מבקשים הנאשמים מבית המשפט לנקוט, לא עולה בקנה אחד עם הכללים שהותוו בפסיקת בית המשפט העליון לגבי הגורם המופקד על מיון השיחות והנחת העבודה המבקשת לסמוך על מיון זה. קבלת גישת הנאשמים תוביל הלכה למעשה לתוצאה לפיה מלאכת מיון השיחות, תוטל גם על בית המשפט. יש בכך משום הטלת מעמסה מיותרת על בית המשפט ואף נטילת מלאכה שעל פי מהותה מיועדת לתביעה ולרשויות החקירה. תפקידו של בית המשפט אמנם לבקר את פעולות התביעה ורשויות החקירה, אך לא לבצע את המיון במקומם. אין גם לקבל את בקשת הסנגורים להעביר את השיחות לסנגורים לצורך ביצוע המיון בעצמם.

28. האזנתי לחלק מן השיחות שפורטו בבקשת הנאשמים ועיינתי במכלול הנתונים ובכלל זה בטענות המאשימה. התמונה שמצטיירת, כי לא נפל דופי במיון שנערך על ידי הרשויות ואף ניתן לומר בזהירות הנדרשת כי המאשימה נהגה ביד רחבה לגבי מיון השיחות כנוגעות והותירה שולי בטחון רחבים למדי.

29. לגופם של דברים, עתירתם של הנאשמים לקבלת השיחות הנוגעות שפורטו בבקשה, הנה בקשה כללית ולא הונח ביסודה נימוק, ולו כללי, שמצביע על תרומת השיחות להגנת הנאשמים. טענתם הגורפת של הסנגורים כי יש להורות על העברת השיחות משום שמדובר בשיחות בין מעורבים או אחד המעורבים הוזכר בה, מעוררת קשיים ולא ניתן להתבסס על נימוק זה כמצדיק העברת השיחות שמוינו מראש כ"נוגעות". כפי שניתן ללמוד מפרטי כתב האישום, חלק גדול מן המעורבים ניהלו ביניהם קשר שוטף ושגרתי בעניינים שאינם קשורים לאישום, ובכלל זה קשרי עבודה, בין במישרין ובין בעקיפין, מתוקף תפקידו ומעמדו של כל אחד במערך עבודות שלחלק מן המעורבים הייתה זיקה אליו. לפיכך, ניהול שיחה בין מעורבים או קיומה של שיחה בה הוזכר מי מהנאשמים, אינה חזות הכל ולא יכולה ללמד על כך שהיא נושאת נתונים רלוונטיים. זאת ועוד,

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"כ 47291-11-24 מדינת ישראל נ' פורטנוי ואח'

במהלך הדיון החסוי ועל מנת לדגום את איכות המיון שנערך על ידי המאשימה, האזנתי למספר שיחות ובתוך כך קיבלתי הבהרות מהמאשימה, שתוכנן תועד בפרוטוקול החסוי. גם לאחר שהאזנתי לאותן שיחות, לא מצאתי באף שיחה מידע רלוונטי להגנת הנאשמים, שכן לרוב מדובר בשיחות על עניינים שאינם קשורים כלל לכתב האישום. עם זאת, הרבה מעבר לצריך ולאור הערותיי, המאשימה הסכימה להעביר להגנה שיחה נוספת שמספרה 2991 מעמדה 311712, שבה הוזכרה בדיקה של "מבקר" בעניינו של הנאשם פורטנוי (הובהר כי שיחות רבות בסוגיית המבקר הועברו להגנה). רק בשל הסכמת המאשימה, אני מורה על העברת שיחה זו להגנה.

30. אשר לבקשה בעניין השיחות החסויות – מלבד מיון השיחות לשלוש קטגוריות עליו עמדנו מקודם, חלק מן השיחות שנקלטו הוגדרו כ"חסויות". אלה הן שיחות, שלפי הגדרתן, אינן באות בגדר חומרי החקירה בשל היותן חוסות תחת חיסיון. במהלך הדיון החסוי שהתקיים ביום 4.5.2025, מסרה המאשימה לבית המשפט פילוח של השיחות החסויות, תוך ציון סוג החיסיון. מהנתונים שמסרה המאשימה עולה כי השיחות נחלקות לשיחות חסויות בשל טעמים רפואיים וכן לשיחות חסויות בשל חיסיון עו"ד-לקוח. חלק מן השיחות שחוסות תחת חיסיון עו"ד-לקוח הן שיחות בהן עוה"ד המדובר הוא עו"ד רוזנפלד שכאמור נחקר כחשוד בפרשה.

31. הפסיקה עוסקת בשיחות שנקלטו בהאזנות סתר אשר עשויות לחסות תחת חיסיון, בפרט חיסיון עו"ד-לקוח. יצוין כי כאשר יעד ההאזנה הוא בעל מקצוע ששיחותיו עשויות להיות חסויות (או יעד אחר שצפוי לשוחח עם עו"ד), היתר ההאזנה נדרש למסלול אישור מיוחד והבקרה על מיון תוצרי ההאזנות נעשית על ידי השופט שהתיר את ההאזנה (סעיף 9א לחוק האזנת סתר, תשל"ט-1979 (להלן: **חוק האזנת סתר**)) וראו גם עניין ברקו, פסקאות 36-38). ואולם, המנגנון הקבוע בחוק האזנת סתר לא חוסם את דרכו של הנאשם מהגשת בקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ ולנאשם נתונה הזכות להגיש בקשה לעיון בחומר חקירה גם לגביו (לעניין מיון השיחות לפי חוק האזנת סתר ראו סעיף 9א(ה) לחוק האזנת סתר). כמו בקשה המוגשת לגבי שיחות שאינן חסויות, גם בבקשה לגבי שיחות חסויות יש להצביע ולו בקווים כללים על התרומה הפוטנציאלית של השיחות בהן מבוקש העיון לקו ההגנה.

32. בקשתם של הסנגורים באשר לשיחות החסויות צוינה בשולי הבקשה מבלי להצביע על התרומה הפוטנציאלית של השיחות אף לא בקווים כללים. כל שנטען על ידי הסנגורים הוא כי ייתכן ובאותן שיחות חסויות קיימות שיחות בין מעורבים. מכל מקום, ציון ההשערה כי ייתכן ובראיות החסויות ייתכנו שיחות בין מעורבים, מעורר קושי בהינתן לסוג החיסיון לגדרו נופלות השיחות. השיחות חוסות תחת חיסיון רפואי או חיסיון עו"ד לקוח. בהינתן זאת, המעורב האפשרי היחיד הוא עו"ד רוזנפלד. יצוין כי לגבי שיחות להן היה שותף עו"ד רוזנפלד, נערך מיון לאחר שהתוצרים הובאו בפני בית המשפט שהוציא את צו האזנת הסתר (פרוטוקול הדיון לגבי המיון הוצג לעיוני

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"כ 47291-11-24 מדינת ישראל נ' פורטנוי ואח'

בדיון שהתנהל במעמד צד אחד). נדגיש שוב כי מיון זה אינו חוסם את דרכם של הנאשמים להגשת בקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ.

33. בקשת הסנגורים באשר לחשיפת השיחות החסויות מעוררת קושי מכיוון נוסף. במה דברים אמורים? הבקשה הוגשה על ידי כלל הנאשמים כחטיבה אחת ובמסגרתה מבוקש להסיר את החסיונות באופן "קולקטיבי". הילוך זה לא עולה בקנה אחד עם אופיו של החיסיון שנועד להגן על עניינו של נאשם ספציפי, שכן החיסיון הוא לטובתו. ניכר כי הנאשמים הרלוונטיים (ועולה כי חלק מהנאשמים לא קשורים לחיסיון עו"ד-לקוח) לא נתנו את הדעת לגבי הקושי הטמון בכך שהגשת הבקשה באופן גורף לא מאפשרת לבחון את עמדתו של כל נאשם באשר להסרת החיסיון הנוגע אליו (עניין ברקו, פסקה 38). הנאשמים הרלוונטיים אף לא הצהירו כי הם מסכימים להסרת החיסיון וכי נתנו את הדעת להשלכות הסכמה זו, ובכלל זה חשיפתו בפני המאשימה ובפני יתר הנאשמים ופגיעה אפשרית בפרטיות.

34. סיכומם של דברים, שאני מחליט לדחות את בקשת הנאשמים. לצד זאת, ועל מנת שלא להותיר את הסנגורים כמי שמגששים באפלה, ועל מנת שיוכלו לדעת מה היקף וטיב החסיונות – אני מורה למאשימה להעביר לסנגורים את הנתונים באשר לשיחות החסויות, באופן בו פורטו לפני בפרוטוקול הדיון החסוי מיום 4.5.2026. המידע יימסר לסנגורים תוך 10 ימים.

35. הפרוטוקולים שהתנהלו במעמד צד אחד והמסמכים שהוצגו בגדרם, יישמרו במעטפה סגורה בכספת בית המשפט.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים הנ בתיק זה והן בתפ"כ 47356-11-24 ותביא את ההחלטה לידיעת כב' השופט ז' אריאלי.

ניתנה היום, י' סיוון תשפ"ו, 26 מאי 2026, בהעדר הצדדים.

מוחמד עלי, שופט

